

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobkyně: **Y. L.**
bytem X,
zastoupená obecným zmocněncem P. K.
bytem Č. A. 601/23, P. 6 – B.

proti

žalovanému: **Magistrát města Mladá Boleslav**
sídlem Komenského náměstí 61, Mladá Boleslav
zastoupený Mgr. Ondřejem Pivoňkou, advokátem
sídlem Na Kozině 1438, Mladá Boleslav

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného,

takto:

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu či donucení správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) doručenou soudu dne 17. 3. 2017 se žalobkyně domáhá, aby soud žalovanému přikázal (I.) zrušit vyznačení právní moci na rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2016, č. j. DP 03150/2016 (dále též jen „rozhodnutí žalovaného“), (II.) sdělit osobám, kterým vyznačil právní moc na tomto rozhodnutí, že došlo k chybnému vyznačení právní moci, a (III.) oznámit veřejnou vyhláškou, že došlo k chybnému

vyznačení právní moci na tomto rozhodnutí. Pro případ, že by soud uvedeným návrhům nevyhověl, žádá eventuálním návrhem, aby soud určil nezákonnost zásahů žalovaného spočívajících (I.) v tom, že dne 14. 2. 2017, ani následně, nezrušil vyznačení právní moci na rozhodnutí žalovaného, (II.) v nesdělení informace o chybném vyznačení právní moci na rozhodnutí osobám, kterým sdělil údaj o právní moci, a (III.) v neoznámení chybného vyznačení právní moci veřejnou vyhláškou.

- 2 Žalobkyně uvedla, že rozhodnutím žalovaného byla uznána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byla jí uložena pokuta ve výši 40.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 18 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Její zástupce ve správním řízení P. K. podal dne 20. 1. 2017 proti rozhodnutí žalovaného včasné odvolání. K odvolání nebyla přiložena plná moc, a proto žalovaný vyzval zástupce k jejímu předložení ve lhůtě 3 dnů. Žalobkyně doplnila plnou moc až po uplynutí stanovené lhůty dne 14. 2. 2017. Sdělením ze dne 10. 2. 2017 však žalovaný vyrozuměl žalobkyni, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 24. 1. 2017. Žalobkyně namítá, že žalovaný měl poté, co zjistil, že došlo k doložení plné moci, vyznačenou právní moc zrušit postupem podle § 75 odst. 3 správního řádu, neboť byla ještě před skončením odvolacího řízení odstraněna pochybnost o přípustnosti odvolání, které tak mělo odkladný účinek. V této souvislosti odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29, publ. pod č. 918/2006 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 2. 2007, č. j. 2 Afs 119/2006 – 62 (všechna rozhodnutí NSS a krajských soudů uvedená v tomto rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalovaný se podle žalobkyně dopustil nezákonného zásahu tím, že nepostupoval podle § 75 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť po zjištění, že odvolání proti rozhodnutí žalovaného bylo podáno oprávněnou osobou, nezrušil vyznačení právní moci na tomto rozhodnutí, nesdělil osobám, kterým na něm vyznačil právní moc, že došlo k chybnému vyznačení, a neučinil o tom oznámení veřejnou vyhláškou. Nezákonným vyznačením právní moci došlo k zásahu do práv žalobkyně, neboť v evidenční kartě řidiče jsou vyznačeny údaje o spáchání přestupku a zákazu činnosti, ačkoliv rozhodnutí žalovaného není v právní moci. V důsledku toho je na žalobkyni nahlíženo jako na osobu bez řidičského oprávnění. Konečně žalobkyně odkázala na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2014, č. j. 62 A 21/2014 – 132, z něž má plynout, že proti vyznačení právní moci je možné se bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s.
- 3 Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dne 20. 1. 2017 mu bylo doručeno blanketní odvolání směřující proti rozhodnutí žalovaného. Toto bylo podáno P. K. s uvedením telefonického a emailového kontaktu. Nebylo tedy podáno žalobkyní, ale jinou osobou bez doložení zmocnění k zastoupení žalobkyně. Žalovaný proto usnesením ze dne 23. 1. 2017, č. j. DP-3150/2016, vyzval žalobkyni k odstranění nedostatků podání a doložení plné moci v řízení, k čemuž stanovil lhůtu 3 dnů. Žalobkyně ani P. K. ve stanovené lhůtě plnou moc nedoložili ani neodstranili vady odvolání. Žalovaný proto posoudil odvolání jako nepřipustné. Žalobkyně sama se proti rozhodnutí žalovaného neodvolala a žalovaný tak na něm vyznačil doložku právní moci.
- 4 Žalobkyně v replice mj. odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2011, č. j. 76 A 15/2011 – 20, z něž má plynout, že i plná moc doložená po lhůtě vyvolává zamýšlené právní účinky a má-li odvolací správní orgán ke dni svého

rozhodování plnou moc, nelze posoudit odvolání jako nepřipustné. Dále odkázala na rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2016, č. j. 2 As 133/2016 – 33.

- 5 Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámením ze dne 11. 10. 2016, č. j. DP-03150/2016, bylo proti žalobkyni zahájeno řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Dne 4. 11. 2016 byl žalovanému doručen z emailové adresy „...“ email, v němž byl jako odesílatel uveden P. K., který sdělil, že bude v přestupkovém řízení zastupovat žalobkyni, a že smlouvu o zastoupení doplní v nejbližší možné době. Žalovaný dne 7. 11. 2016 vydal výzvu k odstranění vad podání a doložení plné moci k zastupování do 11. 11. 2016, kterou zaslal P. K. na shora uvedenou emailovou adresu.
- 6 Dne 19. 12. 2016 vydal žalovaný rozhodnutí, č. j. DP-03150/2016, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu a byla jí uložena pokuta ve výši 40.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 18 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 6. 1. 2017.
- 7 Dne 20. 1. 2017 bylo prostřednictvím datové schránky P. K. podáno odvolání „*ve věci obviněného: Y. L. [...]*“. Usneseními ze dne 23. 1. 2017, obě se shodným č. j. DP-3150/2016, vyzval žalovaný P. K. a žalobkyni k doplnění odůvodnění podaného odvolání a doložení plné moci k zastupování žalobkyně ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení. P. K. bylo příslušné usnesení doručeno dne 2. 2. 2017, žalobkyni dne 27. 1. 2017.
- 8 Sdělením ze dne 10. 2. 2017 pak žalovaný žalobkyni oznámil, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 24. 1. 2017 a bylo zasláno k vyznačení do evidenční karty řidiče, a že spisový materiál byl dne 10. 2. 2017 předán odvolacímu správnímu orgánu. Téhož dne žalovaný vyznačil na rozhodnutí žalovaného právní moc (ke dni 24. 1. 2017) a vykonatelnost (ke dni 25. 2. 2017).
- 9 Dne 14. 2. 2017 byla žalovanému doručena plná moc datovaná dnem 31. 1. 2017, kterou žalobkyně zmocnila P. K. k jejímu zastupování. Dne 20. 2. 2017 bylo žalovanému doručeno podání, kterým žalobkyně prostřednictvím uvedeného zmocněnce navrhla zrušit vyznačení právní moci na rozhodnutí žalovaného, neboť vada odvolání byla odstraněna a je vyloučeno, aby bylo zamítnuto jako nepřipustné.
- 10 Během ústního jednání konaného dne 26. 9. 2017 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně nadto uvedla, že netrvá na eventuálním petitu, který uplatnila pouze pro případ, že by v době rozhodnutí soudu byl nezákonný zásah ukončen, což se však nestalo.
- 11 Soud se nejprve zabýval přípustností a včasností podané žaloby.
- 12 Podle § 85 s. ř. s. je žaloba na ochranu proti nezákonnému zásahu nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. V rozsudku ze dne 20. 7. 2011, č. j. 1 Aps 1/2011 - 101, k tomu NSS uvedl, že „[v] řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem je soud povinen posoudit, před tím než přistoupí k věcnému přezkumu žaloby, zda se lze v daném případě domáhat ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky (§ 85 s. ř. s.). Dospěje-li soud k závěru, že se žalobce může domáhat soudní ochrany žalobou nečinností (§ 79 s. ř. s.), je na místě žalobu na ochranu před nezákonným zásahem odmítnout s ohledem na zásadu subsidiarity zásahové žaloby vyjádřenou v § 85 s. ř. s.“
- 13 V této souvislosti je soudu známo, že rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu byla usnesením druhého senátu ze dne 15. 1. 2016, č. j. 2 As 141/2015 – 27, předložena

k rozhodnutí otázka, zda je doložka právní moci správního rozhodnutí „osvědčením“ ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. a zda se lze ve vztahu k ní domáhat soudní ochrany žalobou na ochranu před nečinností správního orgánu. Druhý senát podle předkládacího usnesení zaujal názor, který se odchyľuje od stávající judikatury, která zastává stanovisko, že doložka právní moci není osvědčením (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 2 As 10/2008 – 41). Předkládající senát naopak dovozuje, že doložka právní moci je osvědčením a lze se tedy domáhat vyznačení doložky právní moci nečinností žalobou podle § 79 a násl. s. ř. s. Soud by v takovém případě v rozhodnutí o nečinnosti žalobě mohl nařídít vyznačení doložky právní moci a správnímu orgánu „vymezit“ její obsah, tedy kdy k nabytí právní moci došlo.

- 14 Věc předložená rozšířenému senátu se ovšem zakládá na skutkově odlišné situaci, než před kterou je postaven zdejší soud. Ve věci řešené předkládajícím senátem totiž není spor veden o to, zda rozhodnutí, na němž byla vyznačena právní moc, skutečně právní moci nabylo. Nezákonný zásah má spočívat pouze v nesprávných údajích uvedených v doložce právní moci, když stěžovatelka tvrdila, že rozhodnutí o jejím přestupku nabylo právní moci v jiný den, než byl uveden v doložce právní moci. Ve věci projednávané zdejším soudem je však předmětem sporu otázka, zda vůbec rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci. Zásahem je podle žalobních tvrzení nečinnost žalovaného, který měl podle žalobkyně již vyznačenou doložku právní moci zrušit. Chybné vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí, které ve skutečnosti nenabylo právní moci, však nemůže být zhojeno prostřednictvím nečinnosti žaloby. Soud totiž nemůže v řízení o této žalobě uložit správnímu orgánu povinnost osvědčení zrušit (viz § 81 odst. 2 s. ř. s.). Postup, kdy je pomocí nečinnosti žaloby nahrazena doložka právní moci novou doložkou s jinými údaji o nabytí právní moci, jak navrhuje předkládající senát NSS v usnesení ze dne 15. 1. 2016, č. j. 2 As 141/2015 – 27, tak v dané věci nepřichází v úvahu. Nečinností žaloba proto nepředstavuje jiný právní prostředek, kterým se lze domáhat nápravy tvrzeného nezákonného zásahu ve smyslu § 85 s. ř. s.
- 15 Stejně tak nepředstavují relevantní prostředky nápravy ani stížnosti podle § 175 správního řádu nebo podnět k opravení doložky právní moci z úřední povinnosti podle § 75 odst. 3 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2010, č. j. 4 Aps 2/2010 - 44, publ. pod č. 2339/2011 Sb. NS, a rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2013, č. j. 8 As 61/2012 – 53).
- 16 Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je přípustná, neboť žalobkyně nemá jiný relevantní prostředek nápravy. Zároveň soud nepovažoval za nezbytné vyčkat rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ve shora uvedené věci, neboť otázka, která mu byla předložena, není pro posouzení projednávané věci rozhodná.
- 17 Včasnost podání žaloby vyplývá ze skutečnosti, že doložka právní moci byla na rozhodnutí žalovaného vyznačena dne 10. 2. 2017. Sdělením z téhož dne žalovaný žalobkyni oznámil, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci. Správní spis neobsahuje doručenkou k tomuto oznámení, není tedy zřejmé, kdy jí bylo doručeno, nicméně vzhledem k tomu, že její zástupce podal návrh na zrušení doložky, který byl žalovanému doručen dne 20. 2. 2017, je zřejmé, že se o vyznačení doložky právní moci dozvěděla mezi dny 10. 2. až 20. 2. 2017 a v téže době se musela dozvědět o tvrzeném nezákonném zásahu. Žaloba byla podána dne 17. 3. 2017. Je tak zřejmé, že dvouměsíční subjektivní lhůta i dvouletá objektivní lhůta k jejímu podání (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) byly zachovány.

- 18 Soud tedy po ověření včasnosti (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) a přípustnosti žaloby (§ 85 s. ř. s.) přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 19 Podle § 75 odst. 1 správního řádu správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, vyznačí na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zároveň vyznačí den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost předána k doručení.
- 20 Podle § 75 odst. 3 správního řádu jestliže dojde k chybnému vyznačení nebo pozbude-li rozhodnutí právní moci nebo vykonatelnosti, správní orgán to sdělí těm osobám, jimž údaje uvedené v odstavci 1 vyznačil, a učiní o tom oznámení veřejnou vyhláškou.
- 21 Podle § 119 odst. 2 písm. g) a j) zákona o silničním provozu registr řidičů obsahuje mj. evidenci spáchaných přestupků podle tohoto zákona a údaje o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem za spáchané trestné činy nebo správním orgánem za spáchané přestupky.
- 22 Žalobkyně v žalobě vymezila celkem tři nezákonné zásahy: (1.) nezrušení doložky právní moci vyznačené dne 10. 2. 2017 na rozhodnutí žalovaného, (2.) nesdělení osobám, kterým žalovaný vyznačil právní moc na rozhodnutí žalovaného, že došlo k chybnému vyznačení právní moci, a (3.) neoznámení veřejnou vyhláškou, že došlo k chybnému vyznačení právní moci na rozhodnutí žalovaného. Všechny tři tvrzené zásahy mají povahu nečinnosti správního orgánu, v podstatě se však žalobkyně domáhá odstranění doložky právní moci vyznačené na rozhodnutí žalovaného, neboť ta byla podle jejího názoru vyznačena nezákonně.
- 23 K tomu, aby mohla být žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s. ř. s. důvodná, musí být naplněny definiční znaky, jak je vymezil Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS. Tyto podmínky spočívají v tom, že žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo přímo proti němu zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Poslední z uvedených podmínek byla v důsledku novely soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb. rozšířena v tom smyslu, že domáhat se lze i určení toho, že zásah byl nezákonný. Všechny podmínky přitom musí být naplněny kumulativně.
- 24 Soud se nejdříve zabýval podmínkou třetí, přičemž zkoumal, zda žalovaný vyznačil právní moc na rozhodnutí žalovaného chybně, a zda tedy mělo dojít k jejímu zrušení. Zásadní otázkou v tomto směru je, zda rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci. Soud proto musel nejprve jako předběžnou otázku posoudit, zda odvolání podané P. K. dne 20. 1. 2017 mělo odkladný účinek či nikoliv. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo P. K. podáno ještě za účinnosti zákona o přestupcích z roku 1990, je třeba jeho účinky posuzovat podle § 81 odst. 5 tohoto zákona, který stanoví, že „*včas podané odvolání proti rozhodnutí o přestupku má odkladný účinek.*“ Mohlo by se tak jevit, že jedinou podmínkou k tomu, aby odvolání proti rozhodnutí o přestupku mělo odkladný účinek, je jeho včasnost, a že i odvolání včasné podané neoprávněnou osobou, má odkladný účinek.
- 25 Je nicméně otázkou, kdy lze považovat odvolání podané neoprávněnou osobou za včasné. Takové osobě totiž rozhodnutí o přestupku obvykle není oznámeno, právě protože není oprávněna odvolání podat – není účastníkem přestupkového řízení ani osobou, resp.

orgánem s odvolacím právem, kterým se rozhodnutí oznamuje podle § 74 odst. 2 zákona o přestupcích z roku 1990. Odvolací lhůta jí tak zpravidla nikdy nepočne běžet (srov. § 83 odst. 1 věta první správního řádu). Ani v projednávané věci ostatně nebylo P. K. rozhodnutí žalovaného doručeno, neboť v době jeho vydání neměl žalovaný k dispozici plnou moc, která by osvědčovala jeho zmocnění a žalovaný proto rozhodnutí doručil přímo žalobkyni. Soud má za to, že § 81 odst. 5 zákona o přestupcích z roku 1990 je nutno vykládat systematicky, tedy v návaznosti na předchozí odstavce 1 až 4 téhož ustanovení. Ty vymezují subjekty a orgány, které jsou oprávněny podat proti rozhodnutí o přestupku odvolání a zároveň i rozsah jejich odvolacího oprávnění. Lze dovodit, že zákon již v odstavci 5 tyto podmínky výslovně neopakuje a včasným odvoláním, kterému je přiznán odkladný účinek, se implicitně rozumí odvolání splňující požadavky předchozích odstavců. Jen odvolání, které je podáno včas, oprávněnou osobou a v rozsahu jejího oprávnění, tak může mít odkladný účinek. Naopak odvolání podané neoprávněnou osobou, byť by bylo podáno včas (zejména ve smyslu § 83 odst. 1 věty třetí správního řádu), odkladný účinek nemá. Stejně tak nemá odkladný účinek např. odvolání podané poškozeným, které by v rozporu s § 81 odst. 2 zákona o přestupcích z roku 1990 směřovalo výlučně proti výroku o trestu. Pro tento závěr koneckonců svědčí i srovnání s novější právní úpravou správního řádu, a především s účinným přestupkovým právem. Jak správní řád, tak zákon o odpovědnosti za přestupky totiž podmiňují odkladný účinek nejen včasností, ale taktéž přípustností podaného odvolání (srov. § 85 odst. 1 správního řádu a § 97 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).

- 26 Soud tedy přezkoumal, zda odvolání podané P. K. splňovalo podmínky § 81 zákona o přestupcích z roku 1990, tj. zda bylo podáno oprávněnou osobou, v rozsahu jejího odvolacího práva a včas. Z odvolání ze dne 20. 1. 2017, vyplývá, že jej činí P. K., a to ve věci žalobkyně. Ve správním spise se pak nachází plná moc ze dne 31. 1. 2017 osvědčující, že žalobkyně zmocnila P. K. k zastupování v řízení před žalovaným. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004 – 29, publ. pod č. 918/2006 Sb. NSS, přitom plyne, že „[i] pokud byla plná moc osvědčující zastoupení žalobce při podání odvolání vystavena později, nelze z toho dovozovat, že odvolání bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou, a že se tedy jedná o odvolání nepřípustné“. Tento závěr je plně uplatnitelný i pro správní řád z roku 2004. V daném případě to znamená, že odvolání bylo podáno jménem žalobkyně a nikoliv jménem P. K., neboť ten vystupoval jako zmocněnec žalobkyně. Argumentaci žalovaného, že dodatečné doložení plné moci nemůže mít předpokládané právní účinky, pokud není provedeno ve lhůtě k tomu určené správním orgánem, soud tedy nemůže přisvědčit. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 1996, sp. zn. 2 Cdon 1007/96, o něž žalovaný opírá svou argumentaci, soud v této věci považuje za nepřipadné. Z tohoto usnesení nelze dovozovat, že by po lhůtě doložená plná moc nebyla schopna zhojit nedostatek průkazu zastoupení. Vyplývá z něj toliko, že teprve po uplynutí určené lhůty může odvolací soud přistoupit k odmítnutí odvolání, neboť splnil svou povinnost pokusit se o odstranění nedostatku podmínek řízení. Závěry Nejvyššího soudu ohledně postupu odvolacího soudu v občanském soudním řízení tak nelze analogicky vztáhnout na projednávanou věc.
- 27 Žalobkyně byla v přestupkovém řízení před žalovaným v procesním postavení obviněná. Podle § 81 odst. 1 zákona o přestupcích z roku 1990 jí tedy svědčí odvolací právo, a to v plném rozsahu. Lze tedy konstatovat, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou, a to v rozsahu jejího odvolacího oprávnění. Pokud jde o včasnost odvolání, rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 6. 1. 2017. Patnáctidenní odvolací lhůta (§ 83

- odst. 1 věta první správního řádu) tedy uplynula dne 23. 1. 2017. Odvolání bylo žalovanému doručeno 20. 1. 2017 a bylo tak podáno včas.
- 28 Lze proto uzavřít, že odvolání, které jménem žalobkyně podal její zmocněnec P. K., mělo odkladný účinek. Ke dni rozhodování zdejšího soudu nebylo Krajským úřadem Středočeského kraje o tomto odvolání rozhodnuto. Rozhodnutí žalovaného tudíž stále není v právní moci. I za stavu, kdy se odvolání jeví jako podané osobou neoprávněnou, však žalovaný neměl přistoupit k vyznačení doložky právní moci, neboť správní orgán prvního stupně není oprávněn samostatně posoudit, zda odvolání je přípustné či nikoliv (§ 92 správního řádu). Podle § 75 odst. 1 správního řádu platí, že doložku právní moci na originále rozhodnutí vyznačuje správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. Jelikož proti rozhodnutí žalovaného bylo podáno včasné odvolání, správním orgánem, který rozhodne v posledním stupni, je Krajský úřad Středočeského kraje. Ten jediný je tak za daného stavu oprávněn vyznačit na originále rozhodnutí žalovaného právní moc. To by platilo i v případě, že by odvolání bylo nepřipustné, jak se nesprávně domníval žalovaný v okamžiku, kdy právní moc vyznačil (srov. Vedral, J.: *Správní řád. Komentář*. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, str. 650).
- 29 Lze tak shrnout, že doložka právní moci na rozhodnutí žalovaného osvědčující, že nabylo právní moci dne 24. 1. 2017, byla žalovaným vyznačena chybně. Za této situace bylo tedy na místě, aby žalovaný vyznačenou doložku právní moci zrušil a učinil o tom oznámení a sdělení podle § 75 odst. 3 správního řádu. V tomto ohledu lze tedy přisvědčit argumentaci žalobkyně.
- 30 Soud dále zkoumal, zda došlo k přímému dotčení žalobkyně na jejích právech (tj. 1. a 2. podmínka shora uvedeného algoritmu). Vycházel přitom ze stávající judikatury týkající se povahy doložky právní moci, neboť ta je určující i pro posouzení povahy úkonů při jejím zrušení. NSS v rozsudku ze dne 25. 6. 2008, č. j. 2 As 10/2008 - 41, uvedl, že „*vyznačení právní moci je úkonem toliko evidenčního charakteru, jehož opomenutí nemá vliv na skutečný okamžik nabytí právní moci rozhodnutí. Ten totiž nastává bez ohledu na fyzické vyznačení doložky právní moci na písemném vyhotovení rozhodnutí, a to buď uplynutím zákonem stanovené doby, v níž lze rozhodnutí napadnout odvoláním nebo rozkladem (§ 52 správního řádu) a která běží od okamžiku prokazatelného oznámení rozhodnutí účastníku řízení, anebo okamžikem oznámení rozhodnutí (tj. doručením do vlastních rukou účastníka řízení, ústním vyhlášením, eventuálně podle nové právní úpravy správního řízení i veřejnou vyhláškou). Z dříve vydaných rozhodnutí zdejšího soudu nadto vyplývá, že datum vyznačené v doložce právní moci není naprosto nezpochybnitelné [např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Afs 10/2005 - 86 (...): „není rozhodné, že správní orgán vyznačil doložku právní moci dle doručení stěžovateli, neboť soud není v přezkumném řízení vázán tímto právním názorem správního orgánu.“]“*
- 31 Z uvedeného plyne, že vyznačení doložky právní moci je úkonem příslušného správního orgánu, který je povinen v souladu s § 75 odst. 1 a 2 ji vyznačit z úřední povinnosti na originále rozhodnutí a na požádání účastníka i na stejnopise rozhodnutí. Tento úkon však sám o sobě nemá žádné právní následky a slovy citovaného rozsudku NSS, jde o úkon evidenčního charakteru. Vyznačením doložky právní moci se nezakládají, nemění ani neruší žádná konkrétní práva či povinnosti účastníků správního řízení, nýbrž pouze se jím deklaruje skutečnost, že správní rozhodnutí, k němuž se tato doložka vztahuje, nelze napadnout odvoláním a že je závazné pro účastníky a všechny správní orgány, popř. i další osoby (srov. § 73 odst. 2 správního řádu). Doložka právní moci však není závazná, a proto mohou být údaje v ní uvedené vyvráceny.

- 32 Tyto závěry o povaze doložky právní moci nepopřel ani druhý senát NSS ve shora uvedeném usnesení, kterým předložil věc rozšířenému senátu NSS. Druhý senát totiž uvedl, že se ztotožňuje s názorem, že „*v případě vyznačení doložky právní moci se jedná toliko o úkon evidenčního charakteru – o jakési právně významné vyjádření názoru správního orgánu, který příslušný akt vydal, zda má za to, že tento akt je pravomocný, a pokud ano, k jakému datu. O nabytí právní moci (a v rámci toho i o datu případného nabytí právní moci) má však každý, pro koho by mohla mít právní moc rozhodnutí (resp. jeho právní moc k určitému datu) nějaký význam, oprávnění a povinnost udělat si úsudek sám na základě vlastního zhodnocení rozhodných skutečností (zda byl akt, který má být v právní moci, doručen, komu, zda účinně atd.). Vyznačení nesprávného data v doložce právní moci tedy nemůže mít samo o sobě žádný dopad do právní sféry účastníka řízení srovnatelný s dopadem „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. či „zásahu“ ve smyslu § 82 s. ř. s.*“
- 33 Vyznačením doložky právní moci nemůže být zasaženo do práv (právní sféry) účastníka řízení. To však platí i v případě (ne)odstranění chybně vyznačené doložky právní moci. Úkony správního orgánu spočívající v odstranění doložky právní moci a vydání sdělení, resp. oznámení podle § 75 odst. 3 správního řádu rovněž nemají žádný vliv na nabytí právní moci rozhodnutí, neboť k němu dochází na základě objektivních skutečností (zpravidla oznámením rozhodnutí účastníkům řízení a uplynutím odvolací lhůty) zcela nezávisle na tom, zda došlo k odstranění chybného vyznačení právní moci či nikoliv. Ani neodstranění chybně vyznačené doložky a postup podle § 75 odst. 3 správního řádu tedy nemohou na právním postavení účastníka řízení ničeho změnit.
- 34 Nelze samozřejmě pominout, že po vyznačení právní moci na rozhodnutí mohou nastat skutečnosti, které mohou podstatným způsobem zasáhnout do práv a povinností účastníka řízení. Žalobkyně v této souvislosti uvedla, že v registru řidičů (evidenční kartě řidiče) jí byl vyznačen údaj o spáchaném přestupku a o uloženém zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel. Lze rovněž předpokládat, že by mohlo být zahájeno exekuční řízení k vymození pokuty uložené rozhodnutím žalovaného. Tak by skutečně mohlo dojít k nezákonnému zkrácení žalobkyně na jejích právech, neboť by fakticky byly vymáhány povinnosti uložené nepravomocným a nevykonatelným rozhodnutím. Takové zkrácení práv žalobkyně však není přímým následkem vyznačení (resp. neodstranění) doložky právní moci, nýbrž je spojeno až s těmito navazujícími postupy správních orgánů. Teprve se zaznamenáním přestupku a uloženého zákazu v registru řidičů podle § 119 odst. 2 písm. g) a j) zákona o silničním provozu, případně zahájením exekučního řízení, mohlo dojít k omezení práv žalobkyně. Nadto je třeba uvést, že mezi neodstraněním doložky právní moci na předmětném rozhodnutí, jehož se žalobkyně domáhá, a těmito následky neexistuje ani příčinná souvislost. Samotné odstranění doložky právní moci totiž není právním důvodem k odstranění záznamu z registru řidičů či k zastavení exekuce, nýbrž pouhým podkladem k tomu, aby příslušné správní orgány takovým způsobem postupovaly.
- 35 Pokud tedy žalobkyně tvrdí, že byla na svých právech dotčena záznamem přestupku a uloženého zákazu činnosti v registru řidičů, nemůže se nápravy tohoto stavu domoci pouhým odstraněním doložky právní moci a provedením úkonů podle § 75 odst. 3 správního řádu. Může se však domáhat přímo odstranění záznamu v registru řidičů, a to žalobou proti nezákonnému zásahu podle § 82 a násl. s. ř. s. podanou proti příslušnému správnímu orgánu, který je správcem registru řidičů. Stejně tak by proti exekučnímu vymáhání uložené pokuty mohla brojit návrhem na zastavení exekuce podle příslušného procesního předpisu.

- 36 Z uvedeného tak plyne, že nebyly splněny první ani druhá podmínka důvodnosti zásahové žaloby, formulované ve shora uvedeném algoritmu vyplývajícím z § 82 s. ř. s. Žalobkyně neunesla své břemeno tvrzení a břemeno důkazní o tom, že byla přímo zkrácena na svých právech v důsledku nečinnosti žalovaného. Aniž by tedy soud zkoumal naplnění zbývajících podmínek, konstatuje, že žaloba není důvodná.
- 37 Nad rámec uvedeného soud dodává, že chybné vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí správního orgánu, které právní moci nenabylo, představuje nesprávný úřední postup, který může založit odpovědnost za škodu nesprávným úředním postupem vzniklou. Náhrady případné škody vzniklé v důsledku chybného vyznačení doložky právní moci se tedy lze domáhat postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (srov. shora citovaný rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, č. j. 2 As 10/2008 – 41, a rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2006, č. j. 8 Ans 5/2005 – 63).
- 38 S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
- 39 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobkyně nebyla z procesního hlediska úspěšná, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému vznikly náklady spojené se zastoupením advokátem, jejichž náhradu požadoval. Soud však tyto náklady neshledal důvodně vynaloženými. Imanentní součástí činnosti správních orgánů je i povinnost hájit vlastní rozhodnutí v řízeních před správními soudy; za tímto účelem jsou ostatně správní orgány personálně i finančně vybavovány ze státního rozpočtu. Nelze proto po žalobkyni spravedlivě žádat, aby hradila náklady žalovaného vzniklé tím, že udělil v řízení ve správním soudnictví plnou moc advokátovi, za situace, kdy žalovaný vystupoval v řízení jako správní orgán a předmět řízení se nikterak nevymykal z oboru jeho působnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS, nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2012, sp. zn. II. ÚS 2396/09, publ. pod č. 137, sv. 66 Sb. ÚS). Soud proto nepřiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
B. K.